

aarlige Afdrag, at en Forlængelse af Laanets Amortisations-tid helt eller delvis kan undgaas.

§ 3. Som Dokumentation over for Tinglysningsmyndighederne for, at Overførelsen finder Sted under Iagttagelse af Reglerne i § 1, skal en Erklæring fra Kreditforeningens Direktion — eventuelt ved Paategning paa det udstedte Pantebrev — være fyldestgørende.

§ 4. Loven har Gyldighed til 31. Marts 1943.

§ 2 blev indføjet i Folketinget som en Indrømmelse til Efterpanthaverne, derunder *Hypotekforeningerne*, hvis staaende Fællesudvalg i en Skrivelse til Indenrigsministeriet havde anmodet om, at det maatte blive gjort til en Betingelse for Forhøjelse af Kreditforeningslaan ved Konvertering i Henhold til Lovens Bestemmelser, at Amortisationstiden ikke blev forlænget. I Skrivelsen herom hedder det:

»Hypotekforeningerne ser selvsagt med den største Velvilje paa, at de til Foreningerne pantsatte Ejendommers Rentabilitet lettes saa meget som muligt, men har paa den anden Side afgørende Interesse i, at den ved de enkelte Laans Placering forudsatte Amortisation af egne og foranstaaende Laan ikke svækkes, uden at Foreningerne faar Lejlighed til at tage Stilling hertil, idet der ved Udmaalingen af Laanene ikke alene tages Hensyn til Ejendommenes øjeblikkelige Værdi, men ogsaa til de foranstaaende Laans Amortisation.

Fratages der Hypotekforeningerne Mulighed for at beregne den fremtidige Amortisation af Kreditforeningslaanet, saaledes at Foreningerne ikke faar Sikkerhed for, at de i Ejendommene placerede Første- og Andenprioritetslaan paa passende og forud beregnelig Maade nedbringes, efterhaanden som Ejendommene forringes paa Grund af Alder, Brøstfældighed, utidssvarende Indretning og Udstyr, vil der indføres et formentlig ikke ønsket Usikkerhedsmoment ved Udmaalingen af Hypotekforeningslaan.

Det maa endvidere fremhæves, at ligesom en Forringelse af Amortisationen ingenlunde synes at være en logisk Følge af en Rentenedsættelse som Udnyttelse af et gunstigt Konjunkturmoment, kan en saadan, foruden at medføre Vanskeligheder for nprioriterende eller omprioriterende Laansøgere, vise sig at være en uheldig Foranstaltning for Realkreditens som Helhed.«

Begrænsningen af Lovens Gyldighedstid skete ligeledes i Folketinget.

I Bemærkningerne til det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag gøres der opmærksom paa, at et Kreditforeningslaan ikke uden Efterpanthavernes Samtykke kan forhøjes